

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
30 децембра 1902 год

Председавао заступник председника општине кмет г. Владимир Лацковић. Од одборника били: г. г. С. М. Веселиновић, Живојин М. Перић, Ђорђе Н. Петровић, Јован Смедеревац, Љуба Дојчиновић, Св. Јавковић, Мих. М. Борђевић, Д. Тадић, А. Ј. Аксентијевић, Дамњан Стојковић, Никола И. Димитријевић, Б. С. Живковић, Петар Новаковић, Р. Драговић, Т. Цинцар Јанковић, М. Штрбић, А. Н. Кремановић, Д-р. М. Леко, Урош Благојевић, М. Матић, Деловоћ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држате двадесетог децембра тек. године и примљен без измене.

II

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 11783, 11787, 11788, 11789, 11839, 11883, 11888, 11895, 11896 и 11898, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Милош Црнојловић и Алекса Црнојловић, овд. таљигаши, Никола Маринковић, деловођа радње Вшетчког, Вељко Митровић, зидар, Гетруда Брашл, кројачица, Јован Марковић, сензал, Петар Јовановић, машиншлосер, Стеван Андрејевић, зидар, Чедомир П. Стошић, бив. трговац, Катарина А. Јакл, удова, Стеван Цвијетић, корманаш, Ђорђе Цвијетић, корманаш и Димитрије Петровић, надничар; да је доброг владања и сиротног имовног стања Коста Костић, старешина трошарински и да су доброг владања и доброг имовног стања: Јаков Леви, трговац, Никола Стојисилевић златар и Мијаило Јовановић, виши интендант.

III

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује, да је данас држана лицитација за набавку цеви за везивање болнице Краљице Драге са општинским каналом код Губеревца, који се излива у бару Венецију. Чуди се да су баш они исти лекари, који су дајући своје стручно мишљење по предмету варошке канализације били осудно противни сливању варошке нечистоће у Саву, већ су тражили, да се иста излива у Дунав, сад могли саветовати надлежнима, да се у Саву спроводи нечистоћа из ове болнице.

Дакле једни и исти лекари дали су у две прилике по једном истом предмету два супротна мишљења.

Кад се узме да се општ. канал у који ће се нечистоћа из ове болнице спровести излива у Саву испод самих купатила и кад се зна каква је болничка нечистића, онда је сувише јасно, да је ово везивање болнице Краљице Драге са овим општ. каналом веома опасно по здравље грађанства.

Пита председништво је ли му позната ова намера управе болнице и ако му је позната онда је ли општ. суд и шта предузео, да се овоме спајању поменуто болнице са општ. каналом стане на пут у интересу здравља грађанства.

Заступник председника општине изјављује да му то није било познато и да према томе општ. суд није могао ништа предузимати противу тога. Извидеће у чему је ствар и предузети све шта се може, да се свака незгода по здравље грађанства отклони.

Одборник г. Јован Смедеревац предлаже да одбор донесе формалну одлуку да се умоли Господин Министар грађевина да не допусти ово спајање са општ. каналом у интересу здравља грађанства.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић не слаже се са предговорником. Кад је општина допустила и допушта приватнима, да везују са општ. каналима своје зграде, она исто тако треба да допусти и болници. Ово тим пре што болница троши грдне количине воде и што је за одржавање чистоће у болничким зградама неопходно потребно да вода која се за то троши отиче у канале, јер би болницу у противном одржавање чистоће много коштало. Сем тога ове су грађевине за Београд веома важне и треба припомоћи да се у истима одржава примерна чистоћа.

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује да је приватнима допуштено, да у општинске канале одводе чисту воду а не онакву каква би се из болнице у исте одводила, јер је вода из болнице загађена а сем тога болничка управа не мисли да у дотични канал одводи само воду већ и осталу нечистоћу, а то се у интересу здравља грађанства не сме никако допустити, јер кад грађани морају да плаћају за изношење нужничке и помјарске нечистоће, онда зашто то да не чини болница „Краљице Драге“.

Одборник г. Божја С. Живковић потпомаже и допуњује гледиште предговорника.

Одборник г. Раденко Драговић чуди се овакој радњи болничке управе. Док се болнице у интересу здравља грађанства измештају ван вароши, дотле управа ове болнице хоће, да спроведе нечистоћу из исте у варош. Одсудно је противан овакој радњи управе болнице и тражи да се предузме све шта се може да се болници то не допусти.

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује, да су улице и канали који истима пролазе општинска својина и да државна власт кад хоће на њима да постројава што и да се истима служи треба, да ради у споразуму са општином, а не као што је радило поштанско-телеграфско одељење мин. грађевина, приликом постављања телеграфских каблова, које је тај посао извршило како је хтело, не настав за сходно чак ни да извести општину да ће тај посао извршити.

Заступник председника општине изјављује, да приватни који везују своје зграде са општ.

каналима морају да полагају општини прописну таксу за то и да траже одобрење за то. У овом случају министарство унутрашњих дела, које је надзорна власт над београдском општином, хоће да веже ову болницу са општ. каналом.

Према томе овде све што општина може предузети то је да г. министру представи последње од овога спајања и умоли га, да се то не чини, па ако г. министар и даље остане при томе да се ово спајање изврши, онда да општина изиште решење г. министра и против истог употреби правно средство.

На саслушању свега тога, — одбор је решио:

Да се умоле г. г. министри унутрашњих дела и грађевина да не допусте, да се ово спајање болнице „Краљице Драге“ са општинским каналом изврши, па ако г. г. министри не усвоје молбу општинског суда онда да се о томе изиште надлежно формално решење и против истог употреби правно средство.

IV

Заступник председника општине изјављује, да је на дневном реду извешће надзорне комисије за осветљење и трамвај о њеном раду у колико се трамваја тиче.

Пошто је одбору саопштена сва преписка, која је вођена између општ. суда, надзорне комисије и безименог друштва трамваји града Београда и стање трамвајског парка једне и друге вуче а после потребног обавештења, — одбор је решио:

Да се умоле г. г. Јован Авакумовић и Марко Стојановић, овд. адвокати и одборници г. г. Димитрије Тадић и Живојин М. Перић да изволе дати општинском суду стручно мишљење о томе: шта би општини ваљало предузети према безименом друштву трамваји града Београда с обзиром на уговор који општина са истим има и с обзиром на неисправности констатоване код истог друштва те да се исто нагна да концесију која му је истим уговором дата експлоатише по прописима уговора, и да саобраћање трамвајима буде безопасно, а трамвајска кола и остали прибор буду увек у потпуној исправности.

V

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић изјављује, да је пре подужег времена у одбору решено, да се питање о распореду возње трамвајима расправи између општине и безименог друштва трамваји града Београда путем изабраног суда. Међу тим та одлука ни до данас није извршена с тога тражи да се извршењу исте одлуке одмах приступи.

Заступник председника општине изјављује да ће се извршењу исте одлуке приступити што скорије.

Одбор је примио к знању ове изјаве.

Босанске улице по тридесет и пет динара од квадратног метра, свега две хиљаде две стотине седамдесет и осам динара и педесет пара динарских.

XI

По прочитању процене АБр. 10188 непокретног имања Јефрема Молеровића, овд. трговца, које постоји у улици Краља Милана бр. 22 а на саставу Балканске и Призренске улице и општинског земљишта постојећег на истом месту, — одбор је решио:

Да се усвоји ова процена, да се за регулисање Краља Милана улице на углу Балканске и Призренске улице заузме од имања Јефрема Молеровића, овд. трговца, постојећег на томе месту осамдесет и три квадратних метра и тридесет и четири кв. десиметра земљишта, а да му се дода једанаест кв. метра и двадесет и пет кв. десиметра општ. земљишта од којих је седам кв. метра и педесет кв. десиметра лице, с тим, да се Молеровићу по извршењу законских формалности из општинске касе кад иста у могућности буде да исплату изврши на терет дотичне буџетске партије исплати за седамдесет и два кв. метра и девет кв. десиметра земљишта колико му се више одузима по седамдесет динара од квадратног метра, свега пет хиљада четрдесет и шест динара и тридесет пара динарских по одбитку три стотине динара колико су процењени оних седам кв. метра и педесет кв. десиметра општ. земљишта, које се Молеровићу додаје као лице.

Дакле да се Молеровићу исплати свега четири хиљаде седам стотина четрдесет и шест динара и тридесет пара дин. као што је проценом срачунато.

XII

По прочитању акта г. министра грађевина АБр. 18, којим извештава општ. суд, да не може да одобри измену регулацији града Београда на уласку Коларчеве улице код Кнежева спо-

меника спрема Коларца, — одбор је примио к знању овај акт г. министра грађевина.

XIII

По прочитању молбе Луке Геловића, овд. трг., АБр. 11268, којом тражи да му општина исплати 392 динара колико му је општ. богајница задржала на име обртне порезе на излиферованих општини 700 хвати дрва; као и по прочитању извешћа општинске богајнице по истом предмету АБр. 11520, — решио:

Да се молилац од овог тражења одбије и упути, да, ако се успеху нада поднесе жалбу, власти надлежној и тражи да иста нареди повраћај наплаћене обртне порезе.

XIV

По прочитању молбе Ректора богословије Св. Саве АБр. 19, којом тражи да се за подизање Богословије на Савинцу измени регулациони план на томе месту, као и по прочитању мишљења комисије за ревизију регулац. плана по истом предмету, — одбор је решио:

Да се ова молба Ректора Богословије Св. Саве одбаца, и усвоји мишљење комисије за ревизију регулационог плана изјављено по овоме предмету и да се регулациона линија за подизање Богословије на Савинцу даде по утврђеном регулационом плану, а да се регулација на томе месту не мења.

XV

По прочитању акта управе општ. трошарине АБр. 11185, 11234, 11528 и 11 по молбама: Матића и Солдатовића гвожђ. трговаца, Сотира Пешића, пиљара, Милана М. Мариновића, дрвар. трговца и Тодора Ј. Тодоровића, кафеџије све због повраћаја трошарине, — одбор је решио:

Да се из прихода трошаринског у име повраћаја трошарине врати и то:

Матићу и Солдатовићу гвожђ. тргов. петнаест динара наплаћене им трошар. таксе на цемент који су по том извезли

ван трошаринског рејона; Сотиру Пешићу, пиљару педесет и два динара и двадесет пара динарских наплаћене му трошарине на јаја, која је по том извезао ван трошар. рејона; Милану Мариновићу, дрвар. трговцу, петнаест динара наплаћене му трошарине на 60 куб. метара дрва која је по том извезао ван трошаринског рејона; и Тодору Ј. Тодоровићу, кафеџији, четрдесет и четири динара и четрдесет и осам пара динарских наплаћене му трошарине на 556 литара вина, које је по том извезао ван трошаринског рејона.

XVI

Заступник председника општине извештава одбор, да је на дневном реду избор комисије за преглед општ. послова, ради реорганизације општине по предлогу одборника г. Боже С. Живковића. Моли одборника г. Живковића, да свој предлог по овој ствари формулише.

Одборник г. Божа С. Живковић пре него пређе на саму ствар хоће да поклони неколико речи извешћу комисије, која је прегледала општ. рачуне за треће тромесече 1902 године.

Поменути извешћем констатоване су три врло важне ствари и то: неуредност у наплати општ. потраживања од закупа, велики трошак на водовод и непречишћени односи између општине и српског акционарског друштва за клање и прераду стоке који су по општину штетни, јер док општина са своје стране испуњава све уговорне обавезе, дотле друштво то не чини, нити се тачно зна шта је општинско на кланици а шта друштвено као и шта општина по уговору има од друштва да добије после уговором предвиђеног рока.

На ове тачке извештаја заступник председника општине изјавио је и то: на прву да је наредио да се општ. приходи брже и тачније прикупљају, на другу, да је за извиђај те ствари изабрата комисија и на трећу да није кривица до кланичног друштва, јер месари неће, да им стоку кољу друштвени клаци.

Не налази да ова трећа ствар може и даље остати. Кланично друштво не може да тражи

и Авесалом син Давидов.¹ Њему то дакле није ништа необично: краљ Милутин није први који је тако са својим сином поступио. Али није видео, или није хтео да види, да има велике разлике између поступка Милутинова и Давидова. Док Давид, нариче над својим сином, који погибе у буни против њега, дотле краљ Милутин своме сину, који му се на реч предао, изриче страшну казну, гору и од саме смрти! Тако нам по тој прилици из родослова краљ Милутин излази као човек без икаквих осећаја, човек који својим намерама хоће све да жртвује, све и без икаквих обзира. Он је доспео у дубоку старост, па место да као прави родитељ, опрости своме сину да би се имао на кога ослонити у своје старе дане, он се боји да му их тај син не загорча!

Лако је увидети овде јасно неслагање које по свој прилици долази отуда што писац није довољно обавештен о самом току догађаја или отуда што намерно није

хтео да каже праву истину. Он је, пишући о овом догађају, имао пред собом један свршен чин: он је знао да је Стеван био ослепљен, али или му није било познато како је до тога дошло или је хтео да оправда краља Милутина, дајући му у свему за право, за то што налази сличних (у самој ствари формално сличних) догађаја у причама из старог завета. А могло је бити да је писац ових догађаја или сам видео, или чуо од оних који су видели, да је краљ Милутин лепо примио Стевана и повео са собом, али да није знао шта је са Стеваном било до онога дана када се рашчуло да је ослепљен. Да би та два догађаја везао, он је исмислио познату причу о томе шта је Милутин у себи мислио кад му се Стеван предао. Историски су подаци у том причању несумњиво врло непоуздани; — догађаји су по свој прилици сасвим друкче текли; или ако се овако не може рећи, они дају истиниту слику догађаја, али су појединости измишљене. А да бисмо могли замислити како су догађаји у самој ствари текли, морамо се обазрети на ондашње прилике, поглавито уколико су оне имале утицаја на судбину Стеванову. Стога се пак непрестано морају имати на уму разлози Стеванову покрету који су напред изнесени.

Нема разлога не веровати казивању у родослову да је краљ Милутин на реци

Бојани лепо примио Стевана, и то баш на онај начин како се тамо о томе прича. То је Милутин у исто време и могао и морао урадити из два разлога; прво, не би паметно од њега било да још онде поступи рђаво са Стеваном, на очи Стеванових присталица а својих противника који су то били ради својих личних интереса. Из причања у родослову о томе догађају јасно провирује мисао да краљ Милутин није на силу угушио устанак, него да је и ту мир постигнут неком погодбом те је отуда јасно да Милутин није смео казнити Стевана одмах, јер би то значило: сместа погазити дату реч. Друго, Милутин је могао лепо примити Стевана и стога, што можда није мислио да његов поступак узме сувише озбиљно. Овде морамо узети на ум још један факат. Милутин није оставио Стевана у Зети онако као што је доцније Стеван тамо оставио свога сина Душана, него га је повео са собом и наместио у Скопљу. Питање је сада: да ли је Стеван засуђњен још у Зети, или је из другог којег разлога пошао отуда, па правим сужњем постао тек у Скопљу. И једно је и друго, овако на први поглед, подједнако вероватно, само што ту од Милутинове стране ваља истаћи један особит разлог који је несумњиво постојао, а то је: Милутин је ради мира хтео Стевана да одвоји од немирне зетске

¹ „Видљ је љубимче, — вели писац приче о овоме догађају — што ти прелоушание творит; не сице ли осуждаеть чловѣки? Глаголетъ бо въ притѣчи: сынъ хытръ послушавльиъ отьцоу, еънъ же ослоушавльиъ: въ погѣбѣль будеть. И пакѣ: по нѣже звахъ, и непослушасте, нъ отъметъны створиасте мое съвѣтъ, тѣмъже и азъ вашей погѣбѣли посмѣю се. Сына бо Илиева Офиини и Финей не послушавъша гласа отьца своего при трати о ѹ смъртѣиъ съкочаста се. Якоже слышалъ еси и о Авесаломѣ въздвигыши роукоу на Давида отьца своего, како емоу съвѣсть се, икоже и при насъ въ нынѣшнѣиъ врьме бысть, велико слышасте.“ Дан., Животи, стр. 126.

да му општина накнади оне издатке које оно не чини па и ако је уговором предвиђено чињење тих издатака од стране општине.

По уговору општина би имала права да принуди друштво да држи ове клаче на макар исти и не клади стоку варошких месара. Ну то пак не би било паметно. Паметније би било ту ствар расправити с друштвом путем споразума. У тој цељи ваљало би изабрати из одбора један ужи одбор који би се са друштвом споразумео.

Даље одбор се је по предлогу заступника председника општине, у једној ранијој седници којој он случајно није присуствовао поделио у секције, и у секцију за благајницу и књиговодство изабрао и њега. У писму којим су одборници о томе извешћени узети су мотиви који су и њега руководили за избор комисије за проучење општ. послова у цељи реорганизације општине.

Друга пак тачка тога писма ставља одборницима једну тешку моралну одговорност, тамо се каже да одборници имају права да врше прегледе стања каса и магацина што значи да они узимају на се одговорност за евентуалну неисправност која се после прегледа констатује, а коју секција случајно не констатује приликом прегледа. Он ту одговорност на себе не може никако да прими.

Сад да пређе на ствар.

Зарад извршења онога шта је потребно за реорганизацију општине а шта је раније изнео ваљало би из одбора изабрати неколико стручних комисија у које би ушли одборници и то: за санитарске ствари два; за судски два; за финансијско-економни шест; за административни шест; за техничко-грађевински шест и за вршење прегледа инвентара четири.

Дакле одбор се не би имао делити у секције као што је већ подељен, већ у секције према пословима општинским, који се по свима гранама општинске управе имају поделити на: санитарске, судске, финансијско-економне, административне, техничко-грађевинске и послове који се односе на преглед општ. инвентара. Кад се одбор тако буде поделио, онда ће свака секција поделити међу собом рад на по проучењу

свију послова поднети један заједнички експозе о наћеном стању ствари. Кад свекомисије поднесу своје експозе онда би се видело шта се и у чему се има поправити у општ. пословима, дакле у чему би општину ваљало реорганизовати.

Налази да тај правац није узет, кад је одбор подељен у секције по предлогу заступника председника општине и да се услед тога неће добити компактан експозе.

Раније је изнео своје побуде за избор ових комисија а ако одбор нађе да је оно што је напред изнео оправдано, онда би се одбор имао да подели у секције, као што је напред поменуто.

Општина ставља у уговоре, које са закупцима њених права и добара закључује услов, да јој купац, ако не положи закупну цену о року, плати 12% интереса. Међу тим општина не само што не добије тај интерес него јој је код многих закупнина пропала и главница. Налази да је таква радња општинског суда неумесна и да би у уговор требало у будуће стављати услов да се закуп раскине одмах без суђења чим купац о року не положи закупну цену.

Заступник председника општине налази да је поделом одбора у секције по његовом предлогу учињено све што се могло учинити за поправку општ. послова и да према томе треба скинути с дневног реда предлог одборника г. Живковића пошто је обухваћен већ извршеном поделом одбора у секције.

Што се тиче интереса за неплаћене закупне цене нема смисла укидати га и све што се по тој ствари може учинити, то је, да се чиновнику који врши наплату општ. прихода изда наређење, да о року одмах наплаћује исти приход и чим му га дотични купац о року не положи, да о томе поднесе реферат општ. суду, а овај, да одмах обезбеди дужну закупну цену а уговор закупа раскине. Сем тога кад год се какво општинско право или добро издаје под закуп износи се предмет одбору на решење по постојећем закону, којом приликом одбор може прегледати услове па и преправљати их.

Што се тиче пречишћења односа између општине и кланичног друштва ту ће ствар проучити одборна секција за кланицу па ће се предмет у своје време изнети одбору на решење.

удела и краљица Симонида, којој нису могли бити угодни разлози ради којих се властела бунила. Али питање је само да ли је и краљ Милутин хтео да Стеван буде онако оштро кажњен као што се то на наведеном месту прича? Да ли је Милутин мислио да му сада није потребан Стеван, ради кога је — као што је речено — онолико неприлика сам себи створио желећи да му он буде наследник. По свој прилици овако није било. Да би себе задовољио, Милутину је доста било да Стевана одвоји од властеле, а од зетске нарочито; али тиме није могао бити задовољан краљ Драгутин. Напред је споменуто да је он у лето те исте године, када се Стеван побунио, долазио у Србију, па није неоправдано мислити да је он тада долазио баш због Стевана: да лично захтева да се његова права обезбеде од Стевана. Не може се рећи да краљ Драгутин из реченог разлога није тражио да се Стеван као бунтовник и велеиздајник казни смрћу. Али да ли је то Милутин као отац могао учинити; или: да ли је то од своје властеле смео учинити? О томе се ништа поуздано не може рећи, али сматрам да неће бити на одмет ако овде споменем своје домишљање о томе.

У родослову се каже да је Милутин послао ослењена Стевана своје тасту византијском цару Андронику, са његова два сина Душаном и Душицом. Питање је сада

Одборник г. Раденко Драговић налази да општини пропадају приходи од закупа с тога што она у уговоре о закупу ставља услов за плаћање закупне цене тромесечно а ако се иста не положи о року да се плати 12% интереса. Међу тим општина не треба да укида овај интерес већ да услови плаћања закупних цена месечно, пошто је закупцима међу којима има и сиромашних много лакше да плаћају закупну цену месечно него тромесечно.

Одборник г. Јован Смедеревач мишљења је, да би требало условити плаћање закупне цене тромесечно унапред, а ако се иста не положи о року па ни за друга три месеца онда да се закуп раскине.

Одборник г. Живојин Периф не налази разлог за изостављање услова да купац, ако о року не измири закупну цену, плаћа 12% интереса, јер ако се тај услов не би уносио онда би општина имала у том случају права на законити интерес, који износи половину оног који општина уговара, а тим не само што би закупци лабавије плаћали закупну цену него би општина била на већој штети.

Дакле смањење интереса не може бити никаква мера за бржу наплату општ. прихода већ је мера за то ревностијадотичног чиновника и услов да се закуп одмах раскине чим купац о року не положи што је дужан по уговору положити, а дуг обезбедити и наплатити како из положене кауције тако и из остале имовине закупчеве.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић налази да се одбор удалио од предмета који је на дневном реду.

На дневном је реду предлог одборника г. Боже Живковића да се изберу комисије за преглед општ. послова у цељи реорганизације општине а не измена уговора који општина има са кланичним друштвом и прописивање услова за издавање под закуп општ. права и добара.

Кад се оно што је на дневном реду реши онда се може решавати и ово друго. Хоће сад да говори о ономе што је на дневном реду. Налази да је предлог одборника г. Живковића неоправдан са следећих разлога:

чега ради да Милутин шаље Стевана са децом своје тасту цару Андронику, кад Стеван, као слеп човек, није могао више бити опасан и да је остао у Србији? Сем тога у родослову има помена да Стевану није вид био потпуно уништен, те је после смрти свога оца објавио по својој земљи да види.¹

Стога није неоправдано замишљати да су догађаји на овај начин текли. Краљ је је Милутин поступком Стевановим допао у веома незгодан положај: с једне је стране краљ Драгутин тражио да се Стеван оштро казни за покушај да му одузме оно зашта се он раније дуго свађао са краљем Милутином; с друге стране Милутин није Стевана смео оштро казнити бојећи се новог покрета властеоског, а није ни желео то учинити, јер би се тиме лишио јединог законитог сина и наследника, коме као да је, као што ће се доцније видети, ипак спремао оставити престо. Стога је Милутин морао тражити излаза.

(Наставиће се)

властеле. Само је питање: на који је он то начин постигао? Имајући на уму оно што је мало више речено, чини ми се да је ова претпоставка највероватнија: Милутин је може бити на Бојани обећао Стевану да ће га задовољити, па га је повео на двор свој под изговором да ће тобож бити као наследник престола. Под јаким утицајем своје околине и прилика уопште, Милутин је могао, и ако би било да је у истини хтео да поступи онако како је прво може бити био обећао, сасвим променити своје мишљење. Најзад не може бити а да у тој прилици и сам Милутин није био огорчен и на своју властелу, и на Стевана нарочито што се повео за њом. Тако се може мислити стога што је покрет настао баш у најнезгодније време: оно није било далеко од онога дана када је Милутин на државном сабору морао пристајати на оно што је Драгутин захтевао. Сем тога ту се јавља и властела са својом старом тежњом, ради које је прешла раније уз Драгутина, те је Милутин могао бити љут на Стевана и стога што он, коме је он може бити поред свега што се десило намислио оставити престо, да му квари наслове и ствара сметње.

И стога је Стеван морао бити кажњен. Да Стеван буде кажњен, утицали су, као што је споменуто, и Драгутинове присталице, па најзад могла је у том имати кака

¹ „Тамо бо њште имѣе (Андроник) и (Стевана) въ роукоу своєю проразумѣ ѣко не до конѣца видѣнне очию него отъѣто ѣмоу бытъ, по благоволенію божію.“ Дан., Животи, стр. 168.

Кад би општински одбор имао права да донесе закон за београдску општину онда би било оправдано проучити општ. послове онако како г. Живковић предлага. Али како општ. одбор нема то право, већ право саветодавца, то налази да је већ изабратим секцијама предузет корак, да се у општ. пословима поправи све што се може поправити према садашњем закону о општинама. Што се тиче одговорности за рад изабраних секција оне не могу имати никакву одговорност, јер се од њих не може тражити да буду онолико упознате са општ. пословима колико су са истима упознати дотични шефови одељења и општ. суда.

За неисправности које се евентуално констатују у дотичном одељењу после прегледа дотичног одељења од стране секције не могу никакву одговорност имати чланови исте но дотични општ. органи. Секције имају праве да врше прегледе али не морају да их врше. Оне имају по своме нахођењу да припомажу општ. суду да сваку неисправност одклони, а сем тога да дају савете у колико се по њиховој стручности од њих то може тражити. Не може се никако узети, да је рецимо секција за трошарину стручнија од управника трошарине, који мора да је у послове трошаринске, тако рећи, уткан, што вреди и за остале секције и дотичне шефове. Налази да би одборник г. Живковић требао да тргне овај свој предлог о избору сада нових комисија, а да се остала питања која је овом приликом покренуо реше.

Одборник г. Боже Живковић изјављује, да раније изабране секције нису изабране онако како он мисли да треба да буду изабране, јер према ономе како су исте изабране једној и истој секцији стављено је у дужност да изврши и административне и финансиско-економне и техничко-грађевинске послове у дотичном одељењу, док би по његовом предлогу једна комисија имала да прегледа и проучи административне послове по свима гранима општ. управе, друга друге послове такође по свима гранима општ. управе и т. д. зашта би исте међу своје чланове делиле послове по одељењима, а уједно подносила свака комисија за себе експозе. Не може да тргне свој предлог, јер налази да он није исцрпен већ изабратим одборским секцијама.

Заступник председника општине изјављује да одбор не може да прописује ново устројство за општину већ да послове расправља у смислу постојећег закона. Раније су за проучавање извесних предмета бирани из одбора за сваки предмет особене комисије извршеном поделом одбора у секције, изабране су уједно и стално те комисије за сваку грану општ. управе, те према томе не налази разлога, да се одбор сада понова дели у комисије.

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује, да је приликом претреса општ. буџета изјављена жеља да се извиде сви општ. послови и све што се у њима нађе погрешно исправи ради постигнућа веће економије и што рационалнијег буџетирања. За извршење тога изабране су већ секције из одбора, које ће извршити своје задаће. С тога је да се остане при већ изабратим секцијама.

Одборник г. Ђорђе Петровић налази да је већ изабратом поделом одбора у секције исцрпен и предлог одборника г. Боже Живковића. Даље налази, да за секције нема никакве одговорности и ако им је дато право да кад за сходно нају могу извршити преглед стања каси и магацина, јер оне нису обавезне да стално преко године то врше, пошто је законом прописано ко то стално врши и ко одговара за неисправности, а ако би се пак секцијама одузело то право да и оне поред тога могу кад за сходно нају вршити те прегледе, онда би контрола сек-

ција била илузорна. Толико што се тиче предлога одборника г. Живковића, за избор комисија. Што се пак тиче наплате општинских прихода од закупа предлага да се у услове уноси погодба, да се у кауцију полаже сума у готовом новцу или државним хартијама од вредности, равна тромесечној закупној цени, а да се закупна цена плаћа месечно и на случај да је закупач о томе року не плати, да је дужан на дужну закупну цену платити и 12% интереса а сем тога да општина у томе случају има права да уговор закупа раскине без суда.

По саслушању свега тога, — одбор је решио:

Да се остане при већ извршеној подели одбора у секције и да се сматра да је тим исцрпен и овај предлог одборника г. Боже Живковића с тим да се изабране секције по потреби могу спајати ради извршења повереног им посла, а да секције нису обавезне стално вршити прегледе стања каси и магацина, нити пак могу носити икакву одговорност за неисправности у дотичном одељењу, ако би се исте евентуално констатовале после прегледа од стране секције извршеног у дотичном одељењу.

Да се у услове за издавање под закуп општинских права и добара ставља у будуће погодба: да закупач полаже кауцију у готовом новцу или срп. држав. хартијама од вредности равну тромесечној закупној цени; да се закупна цена плаћа на крају сваког месеца, да је закупач дужан на исту ако је о томе року не положи платити и 12% интереса и да је општина у праву да уговор о закупу раскине без суда, ако закупач о року закупну цену не положи, и да се за неплаћену закупну цену наплати из положене кауције и остале закупчеве имовине.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Високо одликовање. Његово Императорско Величанство Цар свију Руса Николај II благоволео је одликовати својим орденом Св. Ане II степена г. Владимира Лацковића, заступника председника београдске општине.

Честитамо г. Лацковићу ово високо одликовање.

Одбор општински. У седницама својим држаним у дане 21 и 25 пр. мес. одбор општински посвршавао је ове послове и то:

У седници од 21. ов. м.: издао је тражена уверења о владању и имовном стању извесних лица, и дао мишљење, да се по молбама Косте Љ. Јовановића, свршеног ђака VIII разреда, Милутина Станића, из Васојевића и Милутина П. Стојановића, ђака Св. Савске школе, за пријем у поданство може учинити;

примио је к знању са одобравањем решење општ. суда од 15. пр. м. АБр. 1543 којим је одређена цена лебу за другу половину пр. м. у 0,22 дин. по килограму а да се продаје леб по 0,20 дин. у тежини од 910 грама;

решио је: да се држи поновна лицитација за израду одела за општ. служитеље и позорнике; да се штампање 1000 примерака књижица за грађев. радове уступи г. Страшмиру Гемовићу, оvd. штампару, за цену од 328 дин. а да се у будуће одједном за целу годину набавља штампани материјал за сва одељења; да

се два трошаринска чамца предаду управи водовода на употребу, ако су јој потребни, у противном, да се понуде на откуп београд. царинарници; да се рушење општинске зграде зване „Еснафска Кафана“ и однос добиеног материјала уступи Јовану Ђорђевићу оvd. за 801 динар; да се плачеви регулационог фонда уступе и то: онај на углу дубровачке и солунске улице који мери 341,60 кв. м. г-ђи Живки Д. Илићки за 1201 дин. а онај у улици Високог Стевана на дунавском крају који мери 641,03 кв. метара Павлу Јовановићу, оvd. грађевинару за 3001 динар; да се понова држе лицитације за продају регулационих плачева под бројевима: I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII и XIII;

У седници од 25 пр. мес. издао је тражена уверења о владању и имовном стању извесних лица;

решио: да се г. Годор Михаиловић, каф. ослободи дужности присутника, а да на његово место буде присутник при ислеђивању кривичним дела при кв. врачарском у 1903. г. Јован Миловановић, дрвар. трговац; да се плац регулационог фонда у добрачиној улици, који мери 590,95 кв. м. уступи Храниславу Поповићу, кројачу за 3405 динара; да се општинска кућа у Краљице Наталије улици изда под закуп од 1 маја ове до 1 маја 1904 г. садашњем закупцу г-ђи Марији Филиповићки под садашњим погодбама и садашњу годишњу цену од 800 динара; да се г. Драгутин Н. Лапчевић, књијар, прими за члана београдске општине; да се маси пок. Боже Ђеловића за земљиште и зграде које јој се експропришу за подизање зграда за основну школу за савски крај исплати 84.735,63 дин. у овој години на терет партије бр. 59 расхода буџета III за ову годину на ануитет зајма за подизање школских зграда; да се за сада наспе онај део баре Венеције, који лежи између железничке станице и Сарајевске улице и то један метар над садашњим тереном са нагибом да се вода слива постојећим каналом у Саву. Да претходно грађевинско одељење срачуна кубатуру простора који се има насути и земљишта које се ради нивелације врачарског поља има откопати, па предмет изнесе на мишљење одборској секцији за грађев. одељење и одбору изнесе на коначно решење и да се одговори господину Министру унутр. дела, да општина не може да најми 105 позорника, за дневну службу, пошто нити је дужна по закону да чини икакве издатке на ове позорнике, нити за то има буџетске могућности;

одобрио је осуство и то: г. Михаилу Голубовићу, општ. подијажинџеру, ради спреме и полагања инжињерског испита шестонедељно и г. Светозару Недељковићу, управнику општ. водовода тридесетодневно ради поравке здравља на страни.

ДУНАВСКО КОЛО ЈАХАЧА

Нова Управа Дунавског Кола Јахача. — На годишњем збору Дунавског Кола Јахача Кнез Михајло, држаноме 9. фебруара 1903 г. у Београду изабрана нова управа конституисала се је овако: председник г. Павле Денић, министар грађевина, потпредседник г. Др Марко Николић, државн. хемичар, деловођа г. Стојан Ђ. Симић, судија окр. суда, благајник г. Душан

Стефановић, генералштабни мајор, и чланови управе: г. г. Живојин Бабић, коњички мајор, Милан Јов. Ристић, судски мајор. Антоније Митровић, пешадиски капетан, Риста Паранос, трговац, Војин Чолак-Антић гардиски поручик, Др. Милан Цветковић, марвени лекар, Димитрије Кумануди, рентијер и Михајило Обрадовић, судија на расположењу.

У надзорни одбор ушли су: г. г. Манојло Клидис, инустријалац, Тавасије Милушић, проф. војне академије и Влајко Димитријевић, трговац.

Утемељачи Дунавског Кола Јахача. — Г. Г. Исидор Голдштајн, трговац из Београда, Александар Полак, вице консул из Будапеште и Мориц Шварц, трговац из Суботице изволели су се уписати за чланове утемељаче Дунавског Кола Јахача Кнез Михајла положивши по 100 динара на име утемељачког улога.

Пријатељи и другови пок. Милана С. Паштрмца, коњичког капетана, уписали су га за члана утемељача Дунавског Кола Јахача и положили су управи Кола 100 динара утемељачког улога.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске на основу наређења VII пуков. окр. команде од 21 фебруара 1903 г. Бр. 2178 саопштава ради знања грађанима београдским — а нарочито онима који коње држе, или су у обавези да их имају — следећу наредбу, која гласи:

Наредба бр. 16

КОМАНДАНТА ДУНАВ. ДИВИЗ. ОБЛАСТИ
8 фебруара 1903 год., Београд

I

Командант VIII пуков. окр. команде актом № 946 од 22 јануара 1903 год. доставио ми је: да је обавезник Милосав С. Арсић из Топонице среза и округа пожаревачког продао свог коња који је био жигосан са жигом „В“ без одобрења команданта пуков. округа, а који је био узет за комору за штаб VII пука I од позива народне војске.

Из прибављених података види се да је гореименовани Милосав продао свога коња 3 новембра 1901 год. Митру Живковићу, земљоделцу из Миријева.

Узет на одговор по овоме, признаје: да је коња продао и да није тражио дозволу за продају од команданта пуков. округа.

Оваквим својим поступком гореименовани обавезник Милосав учинио је кривицу која је противна распису господина министра војног АР. № 4101 од 8 августа 1901 год. а која је по закону кажњива; — па с тога га на основу поменутога расписа и на основу чл. 72. одељка III тач. 7. закона о „устројству војске“ казним са 100 динара у новцу у корист касе „Ремонтског фонда“.

II

Казну ову да командант одмах изврши и о извршењу ме известити

III

Наредба ова да се саопшти свима општинским властима на територији дунав. дивиз. области.

Командант, почасни ађутант Њ. В. Краља
пуковник

Дим. Николаић с. р.

Од суда београдске општине 25 фебруара 1903 год. ОББр. 491, Београд.

О Б Ј А В А

На основу решења суда општине београдске од 24 фебруара 1903 год држаће се јавна лицитација за проширење канала код вишњичке трошаринске станице у канцеларији грађевин. одељења општинског на дан 5 марта ов. год. од 10 сати пре подне до 12, када ће се и закључити.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 160 динара и то у готовом новцу. вредећим државним папирима или интабулацији.

План, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 27 фебруара 1903 год. Г. № 618.

О Б Ј А В А

На основу решења Суда општине београдске од 24. фебруара ове год држаће се јавна лицитација за набавку 3000 куб. м. песка и 3000 куб. м. ломљеног камена у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 4. марта ове год од 10 сати пре подне до 12 када ће се и закључити.

Кауција је према закону о јавним грађевинама за песак 1800. дин. а за камен 2000 дин. и то у готовом новцу, вредећим државним папирима или интабулацији.

Услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 25 фебруара 1903 г. Г. № 569.

О Б Ј А В А

На дан 10-ог марта ове год. држаће се усмена лицитација пред или у кафани код „Служа“ за давање под закуп Дрварских плацева у бари Венецији за време од 1-ог маја ове до 1-ог маја 1906. год. под прописаним условима, и то означеног дана

пре подне

За плацеве I, II, IV, V, VI, VII и VIII

ио подне

За плацеве IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV и XVI.

Кауција се полаже у 200 дин. у новцу или вредећим хартијама.

Ближа извешћа и услови могу се видети у економном одељењу општине.

Од суда општине београдске 20 фебруара 1903 год. АБр. 1906, Београд.

О Б Ј А В А

На дан 3-ег марта т. г. по подне држаће се јавна усмена лицитација у или пред кафаном „Смедерево“ за давање под закуп дванаест општинских дућана у улици „Краља Александра“ где су старијарске радње, за време од 1-ог маја ове до 1-ог маја 1906. године. под прописаним условима.

Кауција се полаже у 30 дин. за сваки дућан посебно.

Лицитација почиње означеног дана у 2 сата по подне а свршава се у 5 сати.

Ближа извешћа и услови могу се видети у економном одељењу општине а и на лицитацији.

Од суда општине београдске, 20 фебруара 1903, Београд АБр. 1907.

О Б Ј А В А

За зидање гробница на новом гробљу, општини београдској потребно је 40.000 кила креча и 200 куб. метара „вишњич. песка.“

За ову набавку држаће се у економном одељењу општине усмена лицитација на дан 4-ог марта тек. год. по подне у 2 сата. Кауција се полаже у 100 дин. у новцу или у вредећим хартијама.

Позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Ближа извешћа и услови могу се видети у економном одељењу општинском.

Од суда општине београдске 20 фебруара 1903 год. АБр. 1660, Београд.

О Б Ј А В А

На дан 5-ог марта т. г. по подне у 2 сата држаће се у економном одељењу општине лицитација за давање под закуп два општинска киоска у парку Калимегданском за време од 1-ог априла тек. год. до 1-ог априла 1904 год. под прописаним условима.

Позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Ближа извешћа и услови могу се видети у економном одељењу општине. —

Од суда општине београдске 20 фебруара 1903 г. АБр. 1585. — 1905 Београд.

Нашим претплатницима

Молимо претплатнике нашега листа који нису за прошлу годину измирили претплату, да изволе исту што скорије измирити.

Претплату у Београду прима уредник, а иста се може положити и разносачима листа на признаницу његову.

Претплатници из унутрашњости могу положити претплату код поште.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића, Иван-бегова ул. бр. 1. Одговорни уредник МИХ М. МАРЈАНОВИЋ, секретар општин: